

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II. Rzeszów — Przemyśl — Krosno, 17 luty 1950 Nr 48 (154)

Robotnice „Lniarki” w Krośnie podejmują apel włókniarek łódzkich

Na wielkim zebraniu, jakie odbyło się w Państwowych Zakładach Przemysłu Lniarskiego w Krośnie, robotnice podjęły czyn 8 marca, odpowiadając na apel tkaczek łódzkich.

Jako pierwsze wystąpiły prządki: Węgrzyn, Zajdel i Helena Balon, zobowiązując się do dnia 8 marca wyrabiać po 140 proc. normy. Prządka Janina Dudek zobowiązała się do Międzynarodowego Dnia Kobiet podnieść osiąganą normę o 10 proc. tj. wyrabiać 120%, prządki Maria Znoj i Władysława Kwiatek, wyrabiające po 120% wyrabiać będą po 130%.

Po indywidualnych zobowiązaniach przątek, głos zabrały tkaczki, w których imieniu wystąpiła Julia Janas oświadczając, iż do dnia 8 marca przekraczać będzie osiąganą normę o 20%. Kobiet podejmujących indywidualne zobowiązania zaplanowały następnie do wszystkich kobiet zatrudnionych w fabryce, by podjęły długofalowe wspólne zobowiązanie.

Przyjmując do wezwania, robotnice z „Lniarki” zobowiązały się wykonać plan roczny w przeciągu 10 miesięcy.

Dla całkowitej realizacji swych zobowiązań, robotnice PZPR, Krosno do dnia 8 marca pracować będą w każdą sobotę o 2 godziny dłużej.

Najwyższa Izba Kontroli koordynować będzie działalność kontrolną Rad Narodowych

WARSZAWA. Rada Państwa na posiedzeniu w dniu 1 lutego br. ustaliła zakres i sposób współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z organami kontroli społecznej Rad Narodowych, z Radami Zakładowymi i Komisją Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

Zgodnie z ustalonym zakresem działania Najwyższa Izba Kontroli, za pośrednictwem delegatur miejscowych NIK, koordynować będzie kontrolę społeczną terenowych Rad Narodowych oraz czuwać nad wykonaniem okresowych planów kontroli społecznej.

Organa NIK udzielać będą fachowej pomocy Radom Narodowym w ich działalności kontrolnej oraz współdziałać w szkoleniu kadr dla obsługi organów kontroli społecznej Rad Narodowych.

O ujawnionych w czasie kontroli nadużyciach i zastosowaniu w tych wypadkach środków zabezpieczających, jak również o dostrzeżonych poważniejszych niedomaganiach i brakach w funkcjonowaniu aparatu admin. publ. i gospodarki narodowej przesyła Rad Narodowych obowiązane są powiadamiać delegatury miejscowe NIK.

Współdziałanie organów Najwyższej Izby Kontroli z Radami Zakładowymi polegać będzie na stałej łączności delegatur miejscowych NIK z delegatami zakładów pracy.

Rady Zakładowe zapraszane będą do udziału w kontroli, przeprowadzanej w zakładzie pracy oraz informowane o jej wynikach.

Realizacja uchwały Biura Politycznego KC PZPR i Plenarne posiedzenie Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

WARSZAWA. „UTWORZENIE GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I JEGO PIERWSZE POSIEDZENIE STANOWI WAŻNY ETAP REALIZACJI UCHWAŁY BIURA POLITYCZNEGO KC PZPR O WYCHOWANIU FIZYCZNYM I SPORCIE” — OŚWIADCZYŁ PRZEWODNICZĄCY GKFF — TOW. LUCJAN MOTYKA, ZAGAJAJĄC OBRADY I GO PLENARNEGO POSIEDZENIA GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ, KTÓRE ODBYŁO SIĘ W DNIU 16 BM. W SALI KONFERENCYJNEJ SEJMU USTAWODAWCZEGO.

Na posiedzenie przybyli prezes Rady Ministrów tow. Józef Cyrankiewicz, minister Oświaty tow. Skrzyszewski, przewodniczący ZMP tow. Matwin, komendant główny SP — płk. Braniewski, czołowi działacze sportowi, związkowi i inni.

Licznie przybyli również czołowi sportowcy polscy, m. in. mistrzowie Polski w lekkiej atletyce — Stawczyk, Adamczyk, Stankiewicz, Moronczyk, mistrzowie boksu: Kasperczak, Szymura, Cebulak, reprezentanci Polski w piłce nożnej: Cieślak, Parpan, mistrzowie Polski w tenisie: Jędrzejowska i Skonecki, mistrzowie Polski w pływaniu: Boniecki, Gremłowski, członkowie Ludowych Zespołów Sportowych ze znanymi narciszami — Ciciąłówną i Holeską na czele.

Za stołem prezydiąlmym zajęli miejsca członkowie prezydium GKFF z przewodniczącym Lucjanem Motyką na czele.

Po zagajeniu obrad wstąpił na trybunę premier tow. Józef Cyrankiewicz, powitany gorącymi oklaskami. (Tekst przemówienia podamy w dniu jutrzejszym).

Przemówienie przyjął zgromadzeni działacze sportowi i czynni sportowcy długo niemiłkającą owacją.

Obszerny referat omawiający doniosłe znaczenie powołania GKFF dla sportu polskiego oraz precyzyjny wytyczne pracy, wygłosił przewodniczący GKFF tow. Lucjan Motyka. (Streszczenie przemówienia przewodniczącego GKFF podamy w dniu jutrzejszym).

W ożywionej dyskusji zabierali kolejno głos: wiceminister oświaty tow. Jabłoński, przedstawiciel MON — gen. Bordzłowski, wiceprzewodniczący ZG ZMP — tow. Wróblewski, wiceprzewodniczący ZSCh. Jagusztyn, ppłk. Minecki, wiceminister Zdrowia — Kożuszniak, sekretarz ZG AZS — Szarboński, sekretarz Związku Kowej Kultury Fizycznej Kopalniewski i dyr. AWF płk. Górny.

Szczególnie dużo miejsca w dyskusji poświęcono sprawie wychowania ideologicznego aparatu instruktorskiego i ogółu sportowców. Plenarne posiedzenie GKFF jednogłośnie zatwierdziło wniosek ZMP

Popularyzacja wiedzy o Związku Radzieckim w Szwecji

SZTOKHOLM. Biuro Polityczne Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Szwecji postanowiło przeprowadzić 2-miesięczną akcję, popularyzującą rzetelną wiedzę o Związku Radzieckim. Akcja ta pozostaje w ścisłym związku ze wzmożeniem walki o pokój. W ciągu tych dwóch miesięcy zorganizowana zostanie wielka ilość wiecej, wyświetlane będą filmy radzieckie oraz kolportowana będzie literatura, dotycząca osiągnięć Związku Radzieckiego.

do przedłożenia Radzie ministrów w sprawie ustanowienia Odznaki Sprawności Fizycznej. Również jednogłośnie przyjęto wniosek CRZZ w sprawie tytułów i odznaczeń „zasłużony działacz kultury fizycznej” i „zasłużony mistrz sportu”. Wniosek ten również przedłożony zostanie Radzie Ministrów. Wniosek przewiduje, że tytuł

i odznaczenie „zasłużony działacz kultury fizycznej” mogą być nadawane osobom, które szczególnie zasłużyły się na polu upowszechnienia i podniesienia poziomu kultury fizycznej i sportu, podniesienia poziomu ideowego i wychowawczego ruchu sportowego lub za działalność naukowo-badawczą, która przyczynia się do budowy postępowego systemu wychowania fizycznego obywateli. Tytuł i odznaczenie „zasłużony mistrz sportu” będą mogły być nadawane tym sportowcom, którzy swymi osiągnięciami w poszczególnych gałęziach sportu oraz swym wpływem wychowawczym na młodzież szczególnie przyczynili się do podniesienia ogólnego poziomu sportu polskiego i do

Naród USA widząc szaleńczą politykę Trumana domaga się porozumienia z ZSRR

NOWY JORK. W Stanach Zjednoczonych wzrasta ruch protestu przeciwko polityce rządu amerykańskiego, która znalazła wyraz w stanowczym odrzuceniu wszystkich propozycji, zmierzających do osłabienia napięcia międzynarodowego i uregulowania wszystkich nierozwiązanych jeszcze problemów radziecko-amerykańskich.

Postępowa organizacja robotnicza, wybitni przedstawiciele Inteligencji przedstawiciele duchowieństwa i inni działacze w USA coraz głośniej wyrażają oburzenie z powodu polityki rządu.

Członek Izby Reprezentantów Ho-lyfield (demokrata ze stanu Kalifor-

nia), który popiera politykę rządu, wygłosił w Izbie Reprezentantów przemówienie, w którym zmuszony był przyznać, iż wyborcy jego okręgu „przede wszystkim zainteresowani są sprawą pokoju”.

Członek Izby Reprezentantów Hoffman (republikanin ze stanu Michigan) oświadczył, że wyborcy jego stale wskazują mu na konieczność ugruntowania pokoju.

Krajowa konferencja Związków Zawodowych w obronie pokoju, mającą swą siedzibę w Chicago przestała prasie oświadczenie, w którym stwierdziła, iż zamierza przeprowadzić kampanię na rzecz zebrania miliona podpisów pod petycją, wyrażającą dążenie ludności USA do pokoju i zawierającą żądanie niezwłocznego zwołania konferencji przedstawicieli USA i Związku Radzieckiego dla uregulowania spornych problemów. Zorganizowani robotnicy w USA od powiedzą na ostatnie oświadczenie Achesona zebraniem miliona podpisów, aby wykazać, iż chcą oni pokoju, a nie wojny. Acheson może utrzymywać, że podstawą polityki USA winna być siła, ale masy pracujące wykazują, iż pragną pokoju ustalonego w drodze pertraktacji, a nie przez zagładę. Masy pracujące USA nie wierzą w politykę siły, którą tak cynicznie głosi Acheson. Wierzą one w pokój i bezpieczeństwo, które zapewnić można jedynie przy pomocy uczciwej współpracy i pertraktacji.

Kampania na rzecz zebrania miliona podpisów trwać będzie do 12 kwietnia — rocznicy śmierci Roosevelta, kiedy to wspomniana wyżej organizacja zamierza przesłać Trumanowi petycję.

Petycja domaga się podjęcia niezwłocznej akcji za pośrednictwem ONZ w celu postawienia broni atomowej poza nawias prawa, zapewnienia kontroli nad energią atomową przy pomocy inspekcji międzynarodowej oraz zniszczenia istniejących zapasów bomb atomowych.

Sekretarz amerykańskiej Partii Robotniczej Arthur Schutzer w oświadczeniu dla prasy podkreślił, że walka o pokój będzie pierwszym punktem porządku dziennego zjazdu Partii Postępowej, który rozpocznie się w Chicago 24 lutego. Zjazd — powiedział Schutzer — pomoże narodowi amerykańskiemu przeciwstawić się wskrzeszeniu nazizmu w Niemczech oraz uznaniu Hiszpanii frankistowskiej przez Stany Zjednoczone. Zjazd wypowie się za uznanie nowych Chin i nawiązaniem z nimi stosunków handlowych, które zapewnią pracę tysiącom bezrobotnym.

„Daily Compass” ogłosił deklarację — 6-ciu wybitnych przedstawicieli kościoła protestanckiego, którzy występują przeciwko wyścigowi zbrojeń atomowych oraz domagają się dołożenia wszelkich starań, aby osiągnąć porozumienie ze Związkiem Radzieckim w sprawie kontroli nad energią atomową.

Prasa postępową w dalszym ciągu podkreśla ogromne znaczenie walki o pokój przeciwko atomowej dyplomacji Waszyngtonu.

Związek Farmerów w stanie Montana uchwalili rezolucję, w której wyzwa rząd do zmiany polityki zagranicznej i podjęcia polityki przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim.

Spełnienie wielkiej zasady stalinowskiej polityki zagranicznej ZSRR „Prawda” o układach radziecko-chińskich

„Prawda” w artykule wstępnym komentuje znaczenie układu o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową, porozumienia o czanczuńskiej linii kolejowej, portu Artburze i Dajresie, oraz porozumienia o udzieleniu przez rząd radziecki długoterminowego kredytu gospodarczego Chińskiej Republice Ludowej, podpisanych 14 bm. na Kremlu.

„Prawda” stwierdza, że podpisanie układów porozumień oznacza nową erę w rozwoju i pogłębieniu przyjaźni między narodami Związku Radzieckiego i Chin, oznacza nowy etap rozwoju stosunków międzynarodowych stanowiąc jednocześnie olbrzymi wkład w dzieło utrwalenia pokoju i demokracji na całym świecie.

Trudno przecenić olbrzymie znaczenie podpisanych dokumentów — pisał „Prawda” — które przypieczętowały historyczne więzy oraz zapewnijają dalszy rozwój głębokiej i trwałej przyjaźni między narodami ZSRR i Chinami.

W dokumentach tych znalazły dobitny wyraz wielkiej zasady stalinowskiej polityki zagranicznej Związku Radzieckiego. Dokumenty te odzwierciedlają jednocześnie radykalne przemiany jakie nastąpiły w sytuacji na Dalekim Wschodzie po roku 1945.

Zarówno Związkowi Radzieckiemu jak i Chińskiej Republice Ludowej — pisał dalej „Prawda” — obce są wszelkie dążenia agresywne i zabobrze. Ich polityka jest polityką walki o pokój i bezpieczeństwo narodów. Tym dążeniem do umocnienia długotrwałego pokoju przeniknięty jest każdy artykuł układu o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej między ZSRR i Chińską Republiką Ludową.

Główne zadanie układu polega na tym, aby niedopuszczyć do powtórzenia się agresji i zakłócenia pokoju przez Japonię lub jakiegokolwiek inne państwo, które bezpośrednio lub pośrednio połączyłoby się z Japonią w aktach agresji.

Układ o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej — podkreśla „Prawda” — przewiduje wszechstronny rozwój i zacieśnienie stosunków ekonomicznych i kulturalnych między ZSRR i Chinami zgodnie z zasadami równouprawnienia, wzajemnych

interesów jak i wzajemnego poszanowania suwerenności państwowej i integralności terytorialnej oraz niemieszania się w sprawy wewnętrzne drugiej strony.

Nie trudno dostrzec — konkluduje „Prawda” — że podpisane 14 lutego dokumenty obejmują szeroki krąg ważnych zagadnień politycznych i gospodarczych, dotyczących stosunków między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową. Treść tych dokumentów dowodzi jasno, że rozpatrzone w toku rozmów radziecko-chińskich zagadnienia rozwiązane zostały w duchu serdecznej przyjaźni i głębokiego zrozumienia wzajemnego. Naród radziecki z głębokim zadowoleniem powita pod pisanie układu i porozumień jako nowe świadectwo zacieśnienia przyjaźni między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową z takim samym głębokim zadowoleniem przyjmują zacieśnienie przyjaźni radziecko-chińskiej wszyscy przyjaciele pokoju, demokracji i postępu.

30 kg. żyta i 15 litrów mleka miesięcznie...

Straszliwy wyzysk robotników rolnych w majątkach biskupa Kowalskiego

GDANSK. W wielu majątkach kościelnych, mimo wprowadzenia umowy zbiorowej, przepisy jej nadal nie są honorowane.

Robotnicy rolni w majątku Maciejowo, należącym do dóbr biskupa pelplińskiego ks. dr. Kowalskiego, żyją wprost w skandalicznych warunkach. Np. robotnik rolny Antoni Le-man, z rodziną składającą się z 6 osób, mieszka w jednoosobowej norze, której ściany pokryte są grzybem, a woda deszczowa przecieka przez sufit, tworząc kałuże na podłodze. W takich samych warunkach żyją robotnicy rolni i w drugim majątku biskupim Polko, gdzie rodzina Drażka (5 osób) musi gnieździć się w małym, jednoosobowym pomieszczeniu. Wdowa Nietkowska, której mąż przez 41 lat służył wiernie biskupowi pelplińskiemu, żyje obecnie w nędzy. Po półrocznych staraniach otrzy-

mała wynagrodzenie za cały rok w postaci 20 kg pszenicy i 20 kg jęczmienia. Opału jej odmówiono. Nieszczęśliwa kobieta wegetuje w okropnych warunkach.

81-letni, obłożnie chory starsuszek Bartoszewski, po 30 latach służby w majątku biskupim, dostaje wraz z żoną — 30 kg żyta na miesiąc i pół litra mleka dziennie i to ma mu wystarczyć. Nic więc dziwnego, że przyczyną głodem i prowadzi życia nędzarskiego.

Wszystko to dzieje się w pobliżu kurii biskupiej i wspaniale urządzonej rezydencji biskupa ks. dr. Kowalskiego.

Charakterystyczną jest rzeczą, iż mimo olbrzymich korzyści, jakie majątki te osiągają i pomimo bezprzekładnego wysysku robotników, ani Maciejowo, ani Polko nie wpłaciły dotąd sum zaliczkowych na podatek gruntowy i FOR na rok bieżący.

„Nabyte doświadczenia będą olbrzymią pomocą w naszej pracy”

Tow. Al. Burski kier. delegacji CRZZ o pobycie w ZSRR

Po 3-dniowym pobycie w Związku Radzieckim udała się w drogę powrotną do kraju delegacja związkowców polskich. W składzie delegacji znajdowali się: przewodniczący CRZZ tow. Aleksander Zawadzki, wiceprzewodniczący CRZZ tow. Tadeusz Ówik, którzy już przed kilku dniami powrócili do kraju, wiceprzewodniczący CRZZ tow. Aleksander Burski, sekretarze CRZZ tow. tow. A. Doliński Irena Piwowarska i Zygmunt Kratko oraz czołowi działacze związków zawodowych, górników, metalowców, kolejarzy, budowlanych, kierowcy wydziałów CRZZ, przewodniczący rad zakładowych itd.

Przed odjazdem do Moskwy członkowie delegacji złożyli w Mauzoleum Lenina wieniec w imieniu polskich Związków Zawodowych. W rozmowie z przedstawicielem TASS, kierownik delegacji Aleksander Burski podzielił się wrażeniami z pobytu w Związku Radzieckim:

Opuszczając Związek Radziecki — oświadczył tow. Aleksander Burski — wieziemy ze sobą wiele cennych doświadczeń i moc wrażeń. W okresie pobytu w ZSRR zaznajomiliśmy się szczególnie z działalnością radzieckich Związków Zawodowych. Nabyte doświadczenia okażą nam olbrzymią pomoc w naszej pracy. Charakterystyczną cechą pracy radzieckich organizacji związkowych jest stała łączność z pracującymi, wychowywanie ich w duchu komunizmu, stała troska o podniesienie poziomu materialnego i kulturalnego mas pracujących.

Zwiedziliśmy wiele zakładów przemysłowych Moskwy i Leningradu i wszędzie spotykaliśmy się z wysoką kulturą procesów produkcyjnych, niespotykaną czystością i mechanizacją podstawowych procesów produkcyjnych. Z uznaniem należy podkreślić doskonałą organizację pracy, która jest rezultatem wysiłków administracji i robotników.

Rozmawiając z robotnikami radzieckimi — stwierdził wiceprzewodniczący CRZZ — przekonaliśmy się o ich pragnieniu zwiększenia wydajności pracy. Świadczy o tym również szeroki rozmach wynalazczości i współzawodnictwa socjalistycznego.

W związku z zbliżającymi się wyborami do Rady Najwyższej ZSRR Radzieckie masy pracujące pragną uczcić ten dzień nowymi sukcesami i podejmują dodatkowe zobowiązania.

W fabrykach i zakładach przemysłowych, spotkaliśmy się z olbrzymim entuzjazmem wszystkich robot-

ników zarówno komunistów jak i bezpartyjnych, którzy pragną godnie uczcić wybory do Rady Najwyższej ZSRR. We wszystkich zakładach przemysłowych, które zwiedziliśmy, istnieją wspaniałe polikliniki, szpitale, kluby, dziecińce i żłobki.

Po powrocie dążyć będziemy do tego, ażeby takie instytucje powstawały również przy naszych fabrykach i w ośrodkach przemysłowych.

Wszędzie — podkreślił tow. Aleksander Burski — witano nas niezwykle serdecznie i radośnie. Pokazywano nam wszystko cokolwiek pragnęliśmy obejrzeć. Na wszystkie pytania otrzymaliśmy wyczerpujące odpowiedzi. W okresie pobytu w ZSRR zwiedziliśmy również zabytki historyczne i kulturalne Moskwy, i Leningradu, byliśmy kilkakrotnie na przedstawieniach w teatrach radzieckich. Z głębokim wzruszeniem zwiedziliśmy historyczne miejsca, związane z pamięcią Wielkiego Lenina i z rewolucyjną działalnością Stalina.

Ruch długofalowych zobowiązań produkcyjnych objął cały kraj

WARSZAWA. Masowo wpływają dalsze zobowiązania robotników, podejmujących apel górnik Markiewki i czołowych przodowników budownictwa Stolicy: Religi, Markowa i Poreckiego.

Założy wielkiego pieca i stalowni hutę „Częstochowa” postanowiły skrócić wykonanie planu półrocznego o 5 dni. „Podstawą wykonania długofalowego zobowiązania w naszych warunkach pracy zespolowej — mówi pierwszy wytypiacz z wielkiego pieca Władysław Kalka — jest wspólne rozumienie celu, do którego zdążamy, tj. przedterminowe wyko-

na ostatniej naradzie wytwórczej załogi warszawskich zakładów budowy urządzeń przemysłowych brygada kowalska majstra Dziekanowskiego, która osiągnęła w styczniu br. 170 proc. normy, zobowiązała się wykonać w lutym 180 proc. normy, w marcu 190 proc. i w kwietniu br. — 200 proc. normy, wzywając jednocześnie pozostałe brygady kowalskie do współzawodnictwa w przekraczaniu norm.

W ślad za zobowiązaniem Giętki, tokarz Jerzy Sawicki zobowiązał się wykonać w 1-szym kwartale 1950 r. 270 proc. normy.

I Plenarne posiedzenie Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

(Ciąg dalszy ze str. 1)

ego sukcesów w spotkaniach międzynarodowych.

Jednocześnie również przyjęto wniosek ZSCh. w sprawie amnestii dla sportowców tj. puszczenia w niepamięć i darowania kar nałożonych do dnia 30 grudnia ub. r. przez władze sportowe na zawodników za naruszenie dyscypliny sportowej. Amnestii nie podlegają zawodnicy ukarani za współpracę z okupantem i ci, których postępowanie było niegodne postawy patrioty Polski Ludowej.

Następnie wytyczne prac prezydium GKKF na pierwszy i drugi kwartał roku bież. referował sekretarz GKKF Szeberg.

Witany oklaskami wstępuje na trybunę czołowy sportowiec Polski, akademicki mistrz świata z 1949 r. Zdobystaw Stawczyk, który składa deklarację w imieniu sportowców polskich.

Niech mi wolno będzie w imieniu sportowców polskich — kończy Stawczyk — podziękować władzom państwowym Partii klasy robotniczej i Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej za stworzenie wspaniałych warunków dalszego rozwoju sportu polskiego, sportu szerokiego mas robotników i chłopów. Zapewniamy, że nie będziemy oszczędzać sił i pracy, by spełnić postawione przed nami zadania, w walce o powszechną kulturę fizyczną, o masowy i ideowy ruch sportowy.

Stajemy na start do marszu na drodze budowy socjalizmu”.

Przemówienie jego przyjmują zgro madzenią długotrwałymi oklaskami.

Zamykając obrady, przewodniczący GKKF stwierdził m. in.: „W swej przyszłej działalności oprzymy się na najlepszych najbardziej wypróbowanych działaczach i sportow-

cach, by sprawnie i terminowo wykonać nałożone na nas obowiązki”. Zebrani wstają i intonują „Miedzynarodówkę”.

NIE wiele jest dokumentów politycznych, które mają tak wielką wagę dziejową jak pakt przyjaźni i pomocy podpisany przez Związek Radziecki i Chińską Republikę Ludową. Dokument ten mówi o zjednoczeniu narodu chińskiego z narodami Związku Radzieckiego, w walce o pokój, o włączeniu się narodu chińskiego do obozu pokoju na czele którego stoi Związek Radziecki. Dokument ten to ostateczne ukoronowanie i zabezpieczenie zwycięstwa narodu chińskiego nad imperialistycznymi ciemiężcami.

„Rewolucja w Chinach — pisał Stalin 23 lata temu — przybrać musi głęboki ludowy i wyraźnie narodowy charakter i posuwać się musi krok za krokiem, póki nie dojdzie do zwycięskiej bitwy z imperializmem, która wstrząśnie posadami imperializmu na świecie”.

Krok za krokiem posuwała się naprzód rewolucja w Chinach, obejmując coraz szersze masy ludowe, i mobilizując je do walki z dyktatorskim reżimem Czang-Kai Szeka i japońskimi najeźdźcami. Lecz dopiero zwycięstwo osiągnięte przez Związek Radziecki nad niemieckim faszyzmem i japońskim militarystycznym obozem chińskiej armii ludowej całkowite rozgromienie wojsk kuomintangowskich i wygnanie z kontynentu Czang Kai Szeka, łańcuchowego psa imperia lizmu amerykańskiego.

Sukcesy rewolucji chińskiej, sukcesy które byłyby niemożliwe bez pomocy Związku Radzieckiego, istotnie wstrząsnęły posadami imperializmu na świecie.

„Zjednoczenie narodów Związku Radzieckiego i Chin bezwzględnie razem około 700 milionów ludzi jest siłą, której nie można zwyciężyć”.

oświadczył z okazji podpisania paktu Czou-En-Lai.

Zwycięstwo chińskiej armii ludowej stało się możliwe dzięki istnieniu olbrzymiej potęgi jaką jest Związek Radziecki. W swoim rozwoju rewolucja chińska opierała się stale na nauce marksistowskiej.

„Głos marksizmu-leninizmu dobiegał

Wyraz braterskiej przyjaźni i współpracy dwóch wielkich narodów

do naszych uszu dopiero z hukiem wystrzałów rewolucji Październikowej pisał wódz rewolucji chińskiej, Mao-Tse-Tung. Rewolucja Październikowa pomogła elementom postępowym całego świata, w tej dziedzinie i Chin, zastosować proletariacki pogląd na świat, by zdecydować o losach kraju i zrewidować swoje własne problemy. Wniosek był jeden i ten sam: przykładem Rosjan!”.

Pod kierownictwem Komunistycznej Partii Chin, czerpiącej z bogatej skarbnicy nauki marksistowskiej, naród chiński wywalczył swoją wolność i utworzył ludową demokratyczną republikę, która zjednoczyła całe Chiny i stanęła w zwartym obozie państw demokratycznych i pokojowych walczących przeciwko imperializmowi i groźbie nowej wojny.

Po raz pierwszy w historii na arenie międzynarodowej pojawiły się Chiny jakich świat nie znał dotychczas. Ten dotychczas spętany olbrzym zerwał kajdany, podniósł się i wyprostował. Pół miliardowy naród chiński powstał do nowego życia.

Minął bezpowrotnie okres wyzyskiwania i poniżania narodu chińskiego przez imperialistycznych zdobywców. Każdy artykuł tego paktu i układów jakie zostały razem podpisane — stwierdził min. spraw zagranicznych ZSRR, Andrzej Wyszyński —

„Mówi o wysokim poszanowaniu ze strony Związku Radzieckiego narodowej niezależności i narodowych praw i interesów narodu chińskiego, o wielkości zasad radzieckiej polityki zagranicznej”. „Prawda i sprawiedliwość są po stronie chińskiej rewolucji!” — powiedział Stalin w 1925 r. O to dlaczego sympatyzujemy

Sojusz chińsko-radziecki dziełem umocnienia pokoju światowego Agencja Nowych Chin o układzie z ZSRR

PEKIN. Pod tytułem „Nowa era przyjaźni chińsko-radzieckiej” Agencja Prasowa Nowych Chin ogłasza artykuł, omawiający niezwykle doniosłe znaczenie układu przyjaźni i pomocy wzajemnej między ZSRR a Chińską Republiką Ludową, jak również porozumienie, ogłoszonych równocześnie z tym układem.

Akty te — pisze agencja — zapoczątkowały nową erę w stosunkach między dwoma wielkimi krajami — Chinami i Związkiem Radzieckim. Mają one ogromną doniosłość polityczną i historyczną dla Wschodu i dla całego świata.

Agencja przypomina, że głęboka przyjaźń chińsko-radziecka datuje się od czasów Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Kolejnymi etapami tej przyjaźni były traktat chińsko-radziecki z 1924 roku, chińsko-radziecki pakt nieagresji z 1937 roku i chińsko-radziecki układ przyjaźni i sojuszu z 1945 r. W sierpniu 1945 r. rząd ZSRR działając w myśl istniejącego sojuszu wysłał swą armię, by dopomóc narodowi chińskiemu w zadaniu klęski imperializmowi japońskiemu w Mandżurii i zmusić go do kapitulacji.

Jak stwierdził Mao Tse-Tung — wszystkie te przyjaźne czyny ze strony Związku Radzieckiego nie zostaną nigdy zapomniane przez naród chiński.

Po rozgromieniu imperialistycznej Japonii, po obaleniu reakcyjnego rządu kuomintangowskiego i po powstaniu Chińskiej Republiki Ludowej, — nastąpiło niezwłocznie zawarcie nowego układu przyjaźni i nowych porozumień między Chinami a Związkiem Radzieckim. Związek Radziecki, w myśl wytycznych polityki Generalissimusa Stalina zmanifestował znowu swe uczucia przyjaźni dla Chin.

Cytując treść układu przyjaźni i sojuszu i pomocy agencja stwierdza, że układ ten nakreślił ogólny program stosunków między Chińską Republiką Ludową a ZSRR. Z postanowień układu wynika wyraźnie, że sojusz chińsko-radziecki jest sojuszem braterskim. Ten charakter sojuszu chińsko-radzieckiego znajduje wyraz nie tylko w postanowieniach politycznych, dotyczących wspólnego przedstawienia się agresji i obrony i pokoju, lecz i w postanowieniach ramowych na temat wzajemnej pomocy gospodarczej i kulturalnej.

Porozumienie w sprawie przyznania kredytu Chińskiej Republice Ludowej, jak również chińsko-radziecki układ handlowy, który ma być wkrótce zawarty, — to właśnie początek konkretnego zastosowania postanowień, dotyczących współpracy gospodarczej.

Noty wymienione pomiędzy ministrami spraw zagranicznych obu krajów potwierdziły uznanie Mongolskiej Republiki Ludowej i zagwarantowały jej niepodległość. Wskazuje to, że Chiny i Związek Radziecki szczerze pragną wolności, ożywiającej naród mongolski.

Omawiając dalej ogólne następstwa układu i porozumienia ze Związkiem Radzieckim dla narodu chińskiego, agencja pisze m. in.:

Chińska Republika Ludowa nie jest izolowana. Uzyska ona pomoc w dziele swej odbudowy i rozwoju, swe go pokojowego budownictwa i pomocy ekonomicznej.

Wreszcie Agencja Nowych Chin stwierdza, że znaczenie nowego układu między Chinami a Związkiem Radzieckim nie ogranicza się do stosunków między obu tymi krajami. Nowy układ stanowi zarazem ciężki cios dla imperializmu amerykańskiego

który spiskował, pragnąc podminować pokój na dalekim wschodzie. W tym celu imperializm amerykański popierał japońskie siły reakcyjne, sabotował zawarcie traktatu pokojowego z Japonią i podsycał odrodzenie agresywnego imperializmu japońskiego. Jednakże Chiny i Związek Radziecki odgrywają na Wschodzie decydującą rolę. Proklamowały one sojusz przeciwko agresji i oświadczyły, że dołożą wszelkich, aby doprowadzić do zawarcia traktatu pokojowego z Japonią w możliwie najkrótszym czasie.

Nowy układ przyjaźni między Chinami a Związkiem Radzieckim odegra z pewnością wielką rolę dla umocnienia pokoju światowego. Jest to bowiem sojusz niezwykle potężnego i wielkiego państwa socjalistycznego — ZSRR i z drugiej strony wielkiej nowej Chińskiej Republiki Ludowej. Są one zjednoczone przeciwko agresywnej polityce imperializmu na rzecz słusznej sprawy pokoju. Innymi słowy układ chińsko-radziecki zmieni światowy stosunek sił między frontem pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele a frontem agresji, kierowanym przez imperializm amerykański.

gospodarczej Chińskiej Republiki Ludowej. Na mocy zawartych umów rząd radziecki przekazuje Chinom ludowym bez odszkodowania wszystkie swoje prawa w zarządzie koleji czangczunskiej wraz z całym należącym do niego majątkiem i zobowiązuje się do wycofania z portu Arthura wszystkich swoich wojsk po podpisaniu traktatu pokojowego z Japonią, a najpóźniej do końca 1952 r.

Są to jak stwierdził Czou En-Lai, „Objawy wielkiej przyjaźni ze strony ZSRR, Generalissimusa Stalina i bezwzględnie wywołują w chińskim narodzie uczucie entuzjazmu”.

Trzecia umowa podpisana w tym samym czasie między obu krajami, dotyczy pomocy finansowej i materialnej Związku Radzieckiego dla Chińskiej Republiki Ludowej. Umowa ta ma ogromne znaczenie, gdyż cytujemy znowu słowa premiera Chin Ludowych,

„Pomoże ona chińskiemu narodowi zrozumieć nadzieje, że nie jest on osamotniony”.

Imperialiści angloamerykańscy wiązali wszystkie swoje nadzieje z trudnościami gospodarczymi Chin i liczyli na możliwość rozdźwięków między Chinami a Związkiem Radzieckim.

Zeby sprowokować takie rozdźwięki, nie kto inny jak sam minister spraw zagranicznych USA Acheson, sfabrykował jeszcze całkiem niedawno całą serię oszczerczych wymysłów, jakoby Związek Radziecki chciał zagarnąć część terytorium chińskiego. Jak nędznie wyglądają obecnie, po podpisaniu układów radziecko-chińskich te male, żalonne manewry będące świadectwem bezsilności polityki amerykańskiej.

Pakty i umowy, które podpisane zostały w Moskwie w obecności Józefa Stalina i Mao Tse-Tunga są wyrazem braterskiej przyjaźni i współpracy dwóch wielkich narodów.

Ta współpraca będzie miała ogromne znaczenie dla dalszego rozwoju walki o pokój.

T. A.

Wybór Paasikivi na prezydenta Finlandii

HELSINKI. Kolegium elektorów 171 głosami przeciwko 129 wybrało ponownie Juho Paasikivi na stanowisko prezydenta Finlandii na okres 6 lat.

LUTY
17
Piątek

DYŻURY APTEK

Dyżur nocny: Apteka Obwodowa — ul. 3-go Maja 14.

POGOTOWIE RATUNKOWE ul. Grodzisko 6. tel. 10-00

STRĄŻ POŻARNA: ul. Mickiewicza 10. tel. 03.

PRZEMYSŁ

Dyżur nocny: Apteka pod Opatrznością ul. Mickiewicza.

Pogotowie Ratunkowe: ul. Piotra Skargi 12. tel. 9 00

Straż Pożarna: ul. Wodna 13. tel. 413.

KROŚNO

Dyżur nocny: Apteka mgr. Wojtyńkiewicza — Rynek

POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Staszica 4. tel. 141.

PANSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ: „Niemy“ — Leona Kruczkowskiego — sztuka w 3-ach aktach (w 5 odsłonach z epilogiem) — początek o godzinie 19-tej.

RZESZÓW — Apollo: Spotkanie nad Łabą
PRZEMYSŁ — Bałtyk: Milczenie jest złotem
PRZEMYSŁ — Olimpia: Biały kiel
DEBICA — Uciecha: Przecucie
GORLICE — Wiarus: Młoda Gwardia (seria 1)
GLINIK — Karpaty: Aleksander Matrosow
JAROSŁAW — Gdynia: Mileżąca barykada
LUBACZÓW — Melodia: Dni i noce
ŁANCUT — Znicz: Klęska szpiega
MIELEC — Odra: Zapomniana wioska
NISKO — San: Wieś na pograniczu
PRZEWORSK — Bałtyk: Złoty klucz
RUDNIK — Rusalka: Skrzydlaty dorozkarcz
ROZWADÓW — Polonia: Skradziona sława
STAŁOWA WOŁA — Stal: Powrót do domu
TARNOBREZG — Wisła: Ludzie bez skrzydeł
ŻURAWICA — Zorza: Szwec Mateusz

KINA OBJAZDOWE

program na dzień 16 bm.

TRZESN (Tarnobrzeg) — Holkery
LUTORYZ (Rzeszów) — Guramiszwili
GŁOGÓW (Rzeszów) — Powrót do domu
WOJŚLAW (Mielec) — Arinka
BRZEWÓWKA (Jasło) — Góra dziewczęta
SZALOWA (Gorlice) — Spotkanie nad Łabą
JASIEŃCICA (Brzozów) — Pocałunek na stęplonie
NIEBIESZCZANY (Sanok) — Życie dla nauki
WIETLAN (Jarosław) — Zawieja
STANY (Nisko) — Złoty róg

KINO PÓLSTALE

JASŁO — Młoda Gwardia (seria 1)

5.20 Koncert dla świata pracy, 7.20 Muzyka rozrywkowa, 8.15 Wszelchnia Radiowa, 12.30 Muzyka rozrywkowa, 14.00 Radiokronika, 14.15 Poradnik gospodarczy, 14.25 Pieśni polskie, 14.45 Przegląd kulturalny, 15.00 „Mówią książki”, 15.10 „W składzie instrumentów muzycznych”, 15.30 „Tu będą gwarne miasta”, 16.35 „W naszej gromadce” — aud. dla świetlic dziecięcych, 17.00 Koncert dla przodowników świata pracy, 17.45 Audycja ROSP, 18.00 „Z kraju i ze świata”, 18.15 Melodie świata”, 18.15 Melodie świata, 18.40 Wszelchnia Radiowa, 19.00 „Szpilki”, 19.15 Koncert symfoniczny, 20.55 „Miłość i medycyna”, 21.20 Koncert Ork. Tanecznej Rozgł. Krak. PR., 22.00 Krakowski proces L. Waryńskiego (w 70 rocznicę), prof. H. Mościcki Kr., 22.15 Koncert rozrywkowy, 23.15 Wyjści z opery komicznej E. Chabrier: „Gwizda”.

Przedszkole przy każdym ośrodku robotniczym spółdzielni produkcyjnej i PGR

W Rzeszowie odbyła się jednodniowa robocza konferencja inspektorów i podinspektorów szkolnych, zwołana przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Rzeszowskiego.

Tematem tej konferencji było omówienie zagadnień oświatowych a w szczególności szkolnictwa podstawowego w Okręgu Rzeszowskim w świetle uchwał III Plenum KC PZPR.

Wyczerpujący referat na ten temat wygłosił kurator OS tow. Grochmalicki.

Dalszym tematem konferencji było omówienie zagadnienia realizacji powszechności i wyników nauczania w Okręgu. Sprawę tę szczegółowo omówił w świetle cyfr przedstawił ob. Wittman, naczelnik Wydziału I.

Ostatnim punktem konferencji była sprawa reorganizacji sieci przedszkoli na terenie tut. województwa, w związku z realizacją planu 6-letniego. Okręgowa wizytatorka szkół ob. Podolak, wszechstronnie naświetliła powyższe zagadnienie tak od strony sieciowej jak i organizacyjnej.

Przedszkola muszą znajdować się wszędzie tam, gdzie znajdują się ośrodki robotnicze, we wsiach spółdzielczych, gdzie są PGR i Ośrodki Traktorowo - Maszynowe.

Szeroka i głęboka dyskusja nad trzema referatami była wyrazem żywotności tych zagadnień zwłaszcza, że wszystkie referaty wykazały jeszcze poważne niedociągnięcia na polu organizacyjnym przedszkoli, jak również na odcinku pracy w szkołach podstawowych. W konferencji inspektorów wzięli udział Zarząd Okręgu ZNP z ob. Kolanko, przewodniczącym tut. okręgu ZNP.

W WALCE O DOBRE WYNIKI NAUCZANIA

Celem zlikwidowania złych stopni w szkolnictwie podstawowym, z inicjatywy Inspektoratu Szkolnego we wszystkich zakładach tego typu w

powiecie rzeszowskim, przeprowadzone zostały konferencje z rodzicami dzieci.

Na zebraniach tych nauczyciele postawili przed rodzicami sprawę stworzenia możliwie najdogodniejszych warunków dla uczęszczających do szkoły dzieci, apelowali do nich, by w domu stworzono dzieciom własny kąciek, gdzie mogłyby się uczyć i trzymać swoje książki i przybory szkolne, zobowiązano rodziców, by przestrzegali regularnego uczęszczania do szkoły.

W każdej szkole założono również

świetlice młodzieżowe, gdzie uczniowie pozostający w tyle, w godzinach popołudniowych odrabiają lekcje pod kierownictwem dyżurnego nauczyciela.

Brak podręczników do historii uzupełniono w ten sposób, że powielono serię skryptów. Inspektorat prowadzi również intensywną pracę wśród nauczycieli, pracując w tym kierunku, by podnieśli oni poziom nauczania, i by opierając się na doświadczeniach szkoły radzieckiej, konsekwentnie likwidowali stopnie niedostateczne. (s)

Szkoli się aktyw związkowy

38 nowych radców zakładowych i mężów zaufania

Celem rozdania dyplomów i nagród, w świetlicy Szpitala Wojewódzkiego w Rzeszowie, zebrał się absolwenci kursu dokształceniowego dla radców zakładowych i mężów zaufania, których w imieniu Zarządu Oddziału Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia w Rzeszowie powitał tow. Wirski.

V-Prezes Zarządu Głównego Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia tow. Wardyński, wskazał na to, jak wielką rolę, w przeciwieństwie do czasów sanacyjnych, mają do spełnienia pracownicy służby zdrowia, podniósł znaczenie szkolenia zawodowego i ciągłość dokształcania ideologicznego.

„Służba Zdrowia musi być inna niż dotychczas. Otaczać opieką chorego robotnika czy chłopca, to nasze naczelne zadanie, to nasz udział w planie 6-letnim — zakończył tow. Wardyński.

Z kolei zabrał głos tow. Pawlicki, kier. Wydziału Szkoleniowego przy ORZZ, który naświetlił znaczenie szkolenia po linii związkowej. „Tow. Zawadzki powiedział, że bez szkolenia zawodowego nie wykonamy przedterminowo planu 6-letniego”, przypomina prelegent. Na zakończe-

nie tow. Pawlicki, wskazał, że absolwenci kursu przez swoją pracę mogą przyczynić się do uratowania i polepszenia zdrowia niejednego budowniczego socjalizmu w Polsce.

38 absolwentów 3-miesięcznego kursu dokształceniowego radców zakładowych i mężów zaufania otrzymało dyplomy. Poza tym jako nagroda za pilne uczęszczanie i dobre wyniki w nauce, książkę pt. „Józef Stalin” otrzymali: Janina Góec, Kazimierz Dzięcioł, Emma Trzosek, Zofia Zabłocka, Władysław Wojciechowski, Józef Sujata i Sebastian Trzeciak.

Na zakończenie części oficjalnej z ramienia absolwentów zabrała głos Henryka Rzućdziło, składając podziękowanie wykładowcom i administracji kursu.

W części artystycznej wystąpił chór mieszany Zw. Zawodowego Metalowców przy WSK Nr. 2 pod kierownictwem tow. Skoczyskiego, zespół muzyczno-spiewaczy Zw. Zawod. Prac. Sądowych i Prokuratorских oraz zespół baletowy przy ORZZ.

Występy części artystycznej, zalesza zespołu muzyczno-spiewaczego, spotykały się z dużym uznaniem zebranych gości. (1)

Filia Miejskiej Biblioteki w dzielnicach robotniczych

Największą wypożyczalnią książek w Rzeszowie, przy ul. Lwowskiej jest Biblioteka Miejska.

Z biblioteki tej korzysta ponad 2.612 osób, a ilość przeczytanych w roku ubiegłym książek wynosi 60.313 tomów, w tym: 35.728 literatury dla młodzieży, 18.311 literatury dla dorosłych i 6.274 książek literatury naukowej. W tym samym roku ilość odwiedzin w bibliotece przekroczyła 51.461 osób. W ostatnim czasie zakupiono 2.361 nowych książek, które zostały przydzielone przez Ministerstwo Oświaty.

Biblioteka ta posiada swą filię, przy osiedlu WSK w Rzeszowie, która jest zaopatrzona w 568 tomów, a w najbliższym czasie otrzyma jeszcze 350 nowych książek.

W miesiącu bieżącym w dzielnicy robotniczej na tzw. Budach zostanie założona druga filia biblioteki miejskiej, a z biegiem czasu i w innych dzielnicach Rzeszowa powstana dalsze filie.

Przy Bibliotece Miejskiej mieści się także i czytelnia, która jednak cierpi z powodu braku osobnego lokalu. Czytelnia ta prenumeruje ok. 24 czasopism z wszystkich dziedzin, oprócz tego otrzymuje 9 pism radzieckich. (s)

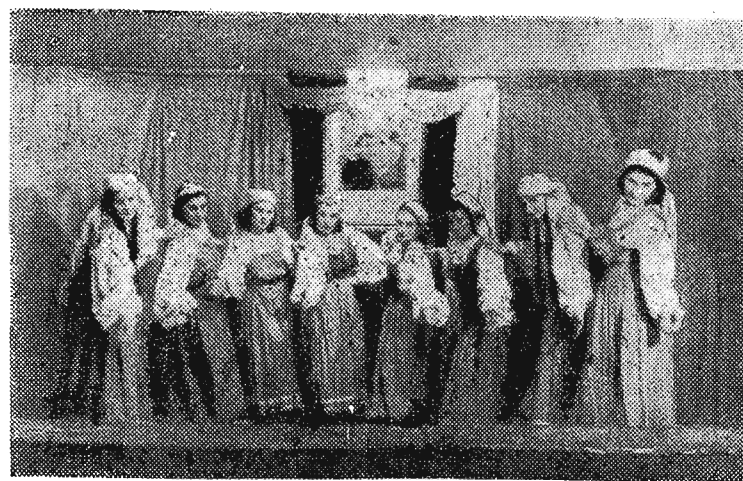
Pamiętaj,

ze Twoja krew może uratować życie ludzkie

Stacja Przetaczania i Konserwowania Krwi w Rzeszowie przyjmuje zgłoszenia krwiodawców. Jednorazowe pobranie 300 cm sześć. krwi za wynagrodzeniem 7.500 zł. może uratować życie ludzkie, bez uszczerbku dla Twego organizmu. Ubytek krwi wyrównasz do kilku dni. Zgłoszenia przyjmuje Stacja Przetaczania i Konserwowania Krwi Rzeszów, ul. Kreczmera 4a obok starego szpitala codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 8 do 15.

Absolwentki kursu dla mężów zaufania i radców zakładowych z zadowoleniem oglądają otrzymane świadectwa.

Występy amatorskiego zespołu tanecznego ORZZ stanowiły jeden z punktów b. urozmaiconej części artystycznej.

W trosce o dogodnie zaopatrzenie świata pracy

Na „Budach“ powstał sklep spożywczy PSS

W Rzeszowie przy ul. Żółkiewskiego Rzeszowska Spółdzielnia Spożywców otworzyła nowy sklep spożywczy Nr 46. Założenie w tej dzielnicy miasta sklepu spółdzielczego wywołało duże zadowolenie wśród tamtejszych ludzi pracy, którzy przed tym zdani byli na łaskę i humory prywatnych „kombinatorów”.

— Proszę kilo cukru — Oto pierwsze słowa każdego klienta, który od tego produktu rozpoczyna swoje zakupy.

Handlarze i spekulanci, rozsiewając plotki dokładają wszelkich starań, by utrudniać gospodarkę zaopatrzeniową, by wywołać panikę wśród ludzi pracy, których nie stać na „magazynowanie” towarów. Niestety wie le osób ulega tej hysterii, nie zdając sobie sprawy z tego, że stają się narzędziem w ręku wroga.

Przypomnijmy sobie tylko, ile to już razy „chodzący pogłoski, że nie będzie cukru, mąki, mydła, herbaty, soli i innych produktów pierwszej potrzeby. Nic dziwnego, że magazyny miejscowe nie są w stanie zaopatrzyć „panikarzy” jeśli np. zamiast co dziesięciu klient miałby zakupić normalnie kilo cukru, kupuje go każdy i to systematycznie przez kilka dni, aż dochowa się „żelaznego zapasu”.

Nie stwarzamy sztucznego popytu na towary, kupujemy wtedy, gdy jest on nam potrzebny, a unikniemy takiej sytuacji, że ze szkoda dla zaopatrzenia całego miasta, wiele gospodyń zorganizowało „własne” magazyny.

W nowo otwartym sklepie są wszystkie produkty spożywcze.

— Spółdzielnia w naszej dzielnicy, to prawdziwe udogodnienie — zwraca się do nas żona kolejarza. — Uprzejma obsługa, z jaką się tu spotykamy i dobre zaopatrzenie sklepu — znacząco nam, kobietom, ułatwiło prowadzenie gospodarstwa. — Popatrzcie tylko, ile kupujących jest teraz w tym małym sklepie, aż 12 osób.

Jest jednak jeszcze jedna przeszkoda, niewielka i tym łatwiejsza do usunięcia — położenie trzech lub czterech płytek chodnikowych przed sklepem, do którego obecnie wchodzi się, brodząc po kostki w błocie. Podobno Zarząd Miejski już się tym zainteresował, należy więc spodziewać się szybkiego rozwiązania sprawy.

W roku bieżącym powstanie 10 wielkich spółdzielczych zakładów fryzjerskich

Na terenie Rzeszowa istnieje dotychczas 7 Spółdzielni Fryzjerskich. Spółdzielnie te zatrudniają 27 pracowników.

W ostatnim czasie ilość klientów korzystających z tych placówek znacząco się zwiększyła, przez co podniosły się w znacznym stopniu pobory pracowników.

Należy zaznaczyć, że wynagrodzenia praktykantów w tych zakładach są daleko większe, niż w prywatnych fryzjerniach.

W celu zwiększenia warunków higienicznych, w ostatnim czasie spółdzielnie fryzjerskie wprowadziły zamiast mydła specjalny proszek do golenia, którego używa się w pewnych dawkach przy każdorazowym goleniu.

W roku 1950 zaplanowano otworzyć 10 wielkich zakładów fryzjerskich w centrum miasta.

Pracownicy fryzjerzy, którzy pracują w spółdzielniach, będą korzystał z wczasów robotniczych. (s).

Głośniki radiowe na wszystkich oddziałach PKP

Przy Oddziale Mechanicznym w Rzeszowie powstał klub racjonalizatorów. Klub ten został całkowicie wyposażony w sprzęt przez Zarząd Główny ZZK, otrzymał również radio z pięcioma głośnikami i mikrofonem, jak również adapter i płyty. Głośniki te będą zainstalowane na zakładzie pracy, tak, aby pracownicy podczas przerwy obiadowej mogli posłuchać audycji radiowej. (bar)

Kursy Korespondencyjne przygotują nowe kadry pracowników budowlanych

Rok 1950 jako pierwszy rok planu 6-letniego mobilizuje szkolnictwo budowlane do wzmożonej akcji. Wielkie zamierzenia w dziale inwestycji budowlanych wymagają nowych kadr wykwalifikowanych pracowników, których stale nam brakuje.

Szkolnictwo bezpośrednie ma ograniczone możliwości nauczania ze względu na szereg trudności związanych z zakwaterowaniem uczniów.

Szkolenie korespondencyjne, posiadające szczególnie pozytywne walory społeczne, jest predystynowane do przeistaczania się w powszechną i masową instytucję nauczania. Jedynie ta forma szkolenia ma możliwości całkowitego pokrycia zapotrzebowania na fachowców budowlanych. Dotychczasowe doświadczenia pozwoliły stwierdzić, że absolwenci kursów korespondencyjnych nie ustępują poziomem uzyskanych wiadomości, absolwentom kursów bezpośrednich.

spondencyjnych reprezentują specjalnie dodatnie cechy charakteru wykazujące samodzielność w pracy, systematyczność, umiejętność wypowiadania myśli w piśmie i w słowie.

Czynnych będzie 5 różnych kursów na poziomie rzemieślniczym i technicznym. Na poziomie rzemieślniczym nauczanie będzie prowadzone w 4 zawodach: murarskim, betoniarским, ciesielskim i stolarskim.

Organizacja szkolenia zmierza wyraźnie do nadania instytucji nauczania korespondencyjnego formy szkoły, co wyrazi się w zwiększeniu dyscypliny pracy uczniów, równomiernym rozkładzie materiału nauczania, zwiększeniu ilości kontaktów z uczniem, listowych i bezpośrednich, ułatwieniu nauki przez powołanie zespołów samopomocowych i poradni terenowych.

Kandydatom wszelkich informacji udziela Państw. Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Warszawa, Ministerstwo Budownictwa ul. Grójecka 40.

OGŁOSZENIE

PAŃSTWOWY OŚRODEK
Korespondencyjnego Szkolenia Zawodowego
Ministerstwa Budownictwa
WARSZAWA — GRÓJECKA 40
Uczy korespondencyjnie zawodów budowlanych. K-176

OGłoszenia drobne

- ZAGUBIONO książeczkę wojskową wydaną przez RKU, Rzeszów na nazwisko Wołniak Franciszek. G-159
- Zgubiono legitymację PZP Nr 606338 wydaną w Rzeszowie na nazwisko Klasiel Bronisława. G-160
- TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości, angielskiego, Łódź skrytka 163 K-161
- SKRADZIONO legitymację ZZ. Prac. Spółdz. w Lubaczowie Nr 283062 na nazwisko Homaniec Maria zam. Lubaczów Rynek 5. G-162
- ZAGUBIONO legitymację Zw. Zaw. Spółdz. nazwisko Wojnar Kazimierz Sanok. G-163
- ZAGUBIONO książeczkę wojskową RKU Lublin nazwisko Grzesiak Mieczysław. G-164
- ZAGUBIONO kartę rejestracyjną wydaną przez RKU Jarosław na nazwisko Szozda Jan. G-165
- ZAGUBIONO świadectwo 6 klasy szkoły powszechnej Jarosław nazwisko Wiśniewski Andrzej Kidałowice. G-166
- ZAGUBIONO książkę wojskową wydaną przez RKU Przemyśl, legitymację inwalidzką Zw. Samopom. Chłopskiej nazwisko Piotrowski Konstanty. G-167
- ZAGUBIONO kartę rozpoznawczą wydaną Przemysł na nazwisko Babicka Paraskawa zamężna Kozioł. G-168
- WESTEROWSKI JÓZEF unieważnia zagubioną legitymację ZZH, Nr 050483 wydaną przez Oddział Stalowa Wola. G-169
- ZARZĄD GMIN, SPÓŁDZ. SAMOPOM. CHŁ. w Kosinie unieważnia książeczkę na wyrobę PMT, w Rzeszowie wydaną na klep Nr 8 w Rogóżnie Nr 37 Umowa 14/6. G-171
- ZAGUBIONO legitymację Miejskiego Główn. Handlowego Łańcut, legitymację ZMP, wystawioną na nazwisko Albigowski Stanisław. G-172
- ZAGUBIONO kartę rozpoznawczą na nazwisko Jaulna Straussowa Jarosław. G-173
- ZAGUBIONO zaświadczenie obywatelstwa na nazwisko Król Eugeniusz wydanę przez Starostwo Jarosław. G-174
- ZAGUBIONO legitymację kolejową zniżkową na nazwisko Barłóg Maria Jarosław. G-175
- ZAGUBIONO legitymację PZPR, wyciąg metrykalny, książeczkę wojskową wydaną przez RKU Przemyśl na nazwisko Czajkowski Władysław. G-177
- ZAGUBIONO kartę rejestracyjną P. O. SP. na nazwisko Pawłus Józef w Jasle. G-178

Uroczyste zebranie pracowników WUKF Rzeszów z okazji powołania Głównego Komitetu KF

W Wojewódzkim Urzędzie Kultury Fizycznej w Rzeszowie odbyło się w dniu wczorajszym uroczyste zebranie pracowników, poświęcone powołaniu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Po zagajeniu zebrania, inspektor Adam Żywiec wygłosił referat na temat „Nowy etap walki o upowszechnienie wychowania Fizycznego, w momencie powołania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej”. Po referacie zabrał głos naczelnik wyszkoleniowy Sitek, który zaznaczył, że celem stworzenia najpomyślniejszych warunków upowszechnienia kultury fizycznej oraz podniesienia poziomu ideowego i wychowawczego ruchu sportowego, jako ważnych czynników wychowania młodzieży, wszechstronnego rozwoju mas pracujących i przygotowania ich do wydajnej pracy dla Ludowej Ojczyzny — utworzony został przy Prezesie Rady Ministrów GKKF. W związku z tym, zaznaczył naczelnik Sitek, należy w naszej pracy wzmocnić wysiłek zmierzający do umasowienia wychowania fizycznego wśród mas

robotniczych, wysiłek zmierzający do wychowania zdrowego, w pełni uświadomionego obywatela. Wielu pracowników WUKF zostało nagrodzonych za zasługą i wzorową pracę godną świadomego obywatela. Nagrody otrzymali: Sitek, Dziura, Konieczkowski, Kupkowski, Zela, Żywiec, Krawczyński, Trojanowski, Krzan, Hejna, Czeremyszyńska, Wenc. Na zakończenie zebrania uchwalili rezolucję następującej treści: „My pracownicy Wojewódzkiego Urzędu Kultury Fizycznej w Rzeszowie wiemy z radością i Plenum Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Zobowiązujemy się dołożyć wszelkich starań, celem zrealizowania wytycznych Planu Sześciolatniego nakreślonego przez GKKF. Coraz szerzej czerpać będziemy ze wspaniałych doświadczeń sportu radzieckiego. Zdecydowanie współpracę i braterską przyjaźń z przodującymi w świecie sportowcami Kraju Związkiego Socjalizmu i sportowcami krajów demokracji ludowej”.

Nowe władze przemyskiego Związkowca

W pięknie udekorowanej porożyczkami i sztandarami sali Zw. Zaw. odbyło się wczoraj zebranie KS „Związkowca-Polonia”. Nienotowana dotychczas ilość zebranych, delegatów PZPR, Rad Zakładowych, członków klubu oraz młodzieży szkolnej w liczbie ponad 500 osób, z uwagą przysłuchiwała się tokowi obrad. W przedmiocie, obok przodowników pracy, zasiadli przedstawiciele Partii oraz delegat Głównego Zarządu „Związkowca”. Po sprawozdaniach zarządu i poręczonych sekcji z rocznej działalności, wywiązała się ożywiona dyskusja, w której stwierdzono na podstawie orzeczenia specjalisty, że główna swego czasu sprawa nadużyć w klubie nie miała miejsca, lecz tylko niefachowo prowadzona była buchalteria. Po szczegółowym sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej, udzielono, przy ogólnym aplauzie zebranych absolutorium ustępującemu zarządowi. Jednocześnie, po przeprowadzeniu samokrytyki przez pięciu zdyskwalifikowanych zawodników i drużyny piłkarskiej za niewzięcie udziału w turnieju o Puchar „Nowiny Rzeszowskich”, nałożona przez zarząd klubu wewnętrzna kara została zawodnikom doro-

wana. Tak więc cała piątka ataku a to: Rodzeń, Laha, Droń, Taworski II, Szurkawski wezmą udział w rozgrywkach wiosennych o mistrzostwo II Ligi. Do nowych władz klubu weszli: Boba, St. Ciach, M. Kuhn, E. Hasz, A. Ostracz, A. Szulc, K. Glowacz, C. Jedruch, Jakosz, prof. Lech, Kornecki, Dziubińska, dr. Holówka, Ekiert, Sikierski, E. Kuchar, Gajewski oraz Lachowicz. W skład sądu koleżeńkiego weszło pięć osób z delegatem PK. PZPR tow. Datem na czele.

Z PRZEMYSŁA

Nowo wybrany Zarząd Koła Sportowego „Pocztowiec” w Przemyslu przedstawia się następująco: przewodniczący — Krzyżanowski, zastępca Bachman, sekretarz — Wileczak, skarbnik — Beres, ref. kult.-oświat. — Samson, ref. wyszk. Laha, Kolo Sportowe „Pocztowiec” wykazuje dużą aktywność w zakresie prac ideowo-wychowawczych i sportowych. Dobrymi wynikami poszczycić się może sekcja piłki ręcznej, lekkoatletyczna, tenisa stołowego, stachowa i kolarsko-turystyczna.

Członkowie ZKS „Włókniarz” Krosno czczą powołanie GKKF

W dniu wczorajszym w świetlicy ZKS „Włókniarz” Krosno odbyło się uroczyste zebranie członków i działaczy klubu z okazji powołania Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Referat na temat powstania GKKF wygłosił por. Rieger, po czym zebrani uchwalili rezolucję, w której czytamy: „My, członkowie klubu sportowego ZKS „Włókniarz” witamy z wielką radością fakt mianowania Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. Przyrzekamy pod przewodnictwem GKKF rozwijać kulturę fizyczną i walczyć o umasowienie sportu na terenie zakładu oraz miasta Krosna. Będziemy podnosić poziom wyszkoleniowy i ideologiczny naszych członków i dbać o zapewnienie wszystkim chętnym dostarczenie odpowiedniego sprzętu sportowego oraz postanawiamy wziąć pod opiekę Szkolne Koło Sportowe przy Gimnazjum Tkackim w Krośnie”.

Trener Śmiech w Krośnie

W dniach 13 i 14 bm. bawił w Krośnie trener PZB Stanisław Śmiech, który przeprowadził fachowe i teoretyczne treningi z zawodnikami „Włókniarza” i „Związkowca”. Trener Śmiech udzielił naszym korespondentowi kilka uwag na temat stanu pięcioboju w Krośnie. Według słów trenera Krosno dysponuje bardzo dobrym materiałem, a u młodych bokserów widać wielki zapal do uprawiania tej gałęzi sportu. Tylko brak odpowiedniego i fachowego instruktora, bądź trenera, przyczyni się może do zmarnowania dobrego narybku. Z drużyn „Włókniarz” dysponuje lepszym materiałem, ale i „Związkowiec” ma dobrych wychowanków.

Walne Zebranie ZKS „Włókniarz” Krosno

Zarząd klubu ZKS „Włókniarz-Legia” na wiadomości, że dnia 19 lutego br. o godzinie 10-tej odbędzie się w sali własnej świetlicy Rynek 29 Walne Zebranie członków klubu.

Z Zagórza

W spotkaniu rewanżowym sekcja szachowa LZS „Zagórz” w składzie: Latusek, Mądry, Jabczanik, Szeliga i Ścieranka, pokonała SKS „Technik” w stosunku 6:3. Sekcja tenisa stołowego w składzie Latusek, Ścieranka i Batruch przegrała z SKS „Technik” w stosunku 3:6.

ROZDZIAŁ CZTERNASTY

1
Matwiej nie ruszał się z domu przez całą drugą połowę zimy, nigdzie nie wyjeżdżając. Naprawiał chomątą, sochę, brzoję, szykował się do ciężkiej wiosny, do orki na działce ugoru. Nawet dziadek Piszka zaraził się gorączką tych przygotowań i także krzątał się po obejściu. Anna patrzyła na Matwieja i uśmiechała się z zadowoleniem:
„Poszedł chłop po rozum do głowy”.
Lecz myśli Matwiej miał niewesołe. Wsiowi, którzy bywali w mieście, przywozili coraz straszniejsze wieści: że ponoć główny carski minister rozkazał rozstrzeliwać wszystkich, którzy występują przeciw carowi, i nie żałować nabożów; że po kolei syberyjskiej jedyń na czele ekspedycji karnej generał i bezlitośnie rozprawia się z wszystkimi strajkującymi — jednych skazuje na śmierć, innych wysyła na katorgę; że szwadrami są teraz tylko generałowie i oficerowie a dla tego nazywają ich „polowymi” — bo sądzą na polu i na miejscu rozstrzelują. Powadali jeszcze, że robotnicy w mieście powstałi i chcieli zaprowadzić swoją, robotniczą władzę, ale nic z tego nie wyszło: straszne rzeczy, ile wojska i kozaków spędzili do miasta. Podobno przez kilka dni i nocy toczyły się walki na ulicach.
Matwiej pragnął pojechać do miasta, dowiedzieć się o wszystkim samemu, i wymyślał najrozmaitsze pozory, lecz wystarczyło mu słowo o tym powiedzieć, by Anna porzuciła przeciw niemu cały dom.
— Dokąd chcesz jechać? Na śmierć? W takich czasach! — powtarzały chórem Anna i Agafia.
W czasie największych wylewów, gdy wiośna toczyła po rozpadlinach i wawozach burzliwe potoki wody, przybył do Strogowów nie oczekiwany przez nikogo gość z miasta.
c. d. n.

(68)

usiłując nadać swej twarzy wyraz uprzejmości.
— Gruńko! Przynieś krzesła z łąby! — powiedział do najmniejszy, gdy Matwiej i Martyn weszli za nim do sieni, gdzie w paradnym kącie stały rzędem łokny.
Dziewczyna przyniosła stołki.
— Przynieś krzesła! — wrzasnął Demian. Dziewczyna skoczyła do łąby. Martyn szturchnął Matwieja w bok: „Patrzaj-no, z jakimi honorami nas tu przyjmują”.
Krepy, o niemal kwadratowej piersi Demian zakrzętnął się, podsuwając krzesła i starając się nie patrzeć w przenikliwe niebieskie oczy Matwieja. Rozmowa potoczyła się od razu.
— Nie mamy czasu na siedzenie, Demianie. Nie kręć się tu, jak bąk — powiedziała Matwiej szorstko.
Widząc stanowczość przybyłych Demian zakrzętnął się jeszcze żywiej.
— Napijemy się herbatek, wódeczkę też przez chowałem od ostatków. Nie piję w wielki post, ale z takimi gośćmi... Gruńko! Nastaw samowar.
Zamiast jednak odpowiedzieć na zaproszenie Matwiej rzekł tym samym nieprzyjaznym, szorstkim tonem:
— Czegoś oszukał chłop na wypłacie, Demianie? Ma dla ciebie pracować za twoje piękne oczy, czy co?
Demian podniósł ręce.
— Z jakiej racji, Zacharyczu? Czy to ja po ganin? Rozliczyliśmy się po sprawiedliwości. Przekładałem mu tylko, czy by nie zacekał do nowych zbiorów... A to z ciebie skarżypyta, Martynie — tu głos Demiana zabrzmiał żółcią i złością, po pańsku.
Martyn stuknął kulą.
— Ty, Demianie, możesz się nie skarżyć. Masz wszystko w zagrodzie! A wszystko z pracy naszych rąk.

Matwiej majstrował coś na obejściu.
— Ja do ciebie, Zacharyczu. Pomóż mi!
Siedli pod spichrzem, zwałili.
— Zarobitem u Demiana dwadzieścia pudów maki — zaczął swe opowiadanie Martyn. — No, więc przychodzę po wypłatę, a on, psi syn jeden, daje mi tylko dziesięć. Mówię mu: „Jeszcze dziesięć się należy”. A on na to: „To potem. Jak tego roku żytko obrodzi — to ci dam”, — „No, a jak nie obrodzi?” — „To już nie miej do mnie urazy, Martynie. Ja też muszę z czegoś żyć”. Ile się go naprosił — nie dolożył mi ani funta. Byłem u sołtysa, to nawet słuchać mnie nie chciał. Co robić z tymi krwiopijcami?
Matwiej słuchał Martyna, czując, jak gniew przepłenia mu serce. Zerwał się nagle.
— Chodźmy do Demiana!
Od dawna pragnął spotkać Demiana twarzą w twarz, tamten jednak wszelkimi sposobami go unikał. Matwiej wiedział, że Demian nadal się go obawia i nienawidzi. Na to też liczył, ujmując się za Martynem.
Po kilku minutach doszli do domu Satyczkowa. Matka Demiana dostrzegła ich pierwszą. Najwidoczniej powiedziała o tym synowi. Po witał gości na ganku pełnym szacunku ukłoniem.
— Aa, Matwieju Zacharyczu, Martynie Dementjczu, prosimy, jeśli łaska! — wygęgał,

S.I-12549 Prenumerata zbiorowa miesięcznie zł. 75. z dostarczeniem do domu 100. i indywidualna 150 zł. na Nr. PRO Rzeszów IX-13769.

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob. Sp. Wyd. „Prasa” — Redakcja: Rzeszów, ul. Gałęzowskiego 7. — TELEFONY: Red. Nacz 1075, Sekr. Odpowiedz. 1554, pracown. działów 1603, sekretariat 1398. Oddział RSW „Prasa” (Dział Ogłoszeń) 1856, Państw. Przedz. Kolportażowe „Ruch” 1880. — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12 — 18, Sekretarz Odpowiedzialny 11 — 12. Druk. P. Kr. Z. G. Oddział Rzeszów.